

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 16 oktober 2010 5. årgang

*Det er menneskets lodd
en gang å dø,
og deretter dom.*

Hebr. 9:27.

*Må Himmelen
Gud velsigne
dette bladet slik
at noen ved disse
linjer kom inn på
hjemvegen og fikk
nåde til å vandre
der.*

*Så er det da ingen
fordømmelse for den
som er i Jesus Kristus.*

Rom. 8:1.

*Velkommen
som leser!*

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kassereren (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne, Tlf.: 51 42 88 01
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem Olaf Andrè Klavenæs, Raveien 245 C, 3220 Sandefjord, Tlf: 92 286 453
1. varamann Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Björg Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100526 / 90973599. bjorglov@gmail.com.
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jonesp@broadpark.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.
Konto for gaver øremerket Barnehjemmet Celsos minne: 1503.11.21849

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Andakt av Kristian Løvås	4
Her ser du en synder stå av Thomas Klavenæs.....	5
Helliggjørelse av Frits Larsen	6
Bygland og IMI-Stølen 2010 av Sigmund Fjære	9
Velsignelsen i givertjenesten av Lars Ingmar Thorsen	11
Kristus vårt liv av Øyvind Klavenæs	13
Tanker etter en bryllupsfest av Kjetil Fredriksen	15
Sakramentene av Håvar Fjære.....	16
Program for bibelhelg, 26.-28. november 2010	17
Misjon og hverdag i Arequipa av Ida Narvesen	18
Sang gjennom tidene av Inger Lise Mangelrød	20
Glede og fred når bekymringene herjer av Jan Oskar Butterud.....	21
Salomos Høysang av Olaf Klavenæs	22
Ved korsets fot.....	24

Viktige møtearrangement

- Møtehelg i Vats bedehus, Ål i Hallingdal, 29.-31. oktober.
 - Møteuke i Ø. Hedrum/Kodal/Andebu/Sandefjord, 2.-7. november.
 - Møteuke på Flekkerøy, 4.-7. november.
 - Møtehelg i Trondheim, 5.-7. november.
 - Møter i Askim, 21. november.
 - Bibelhelg i Kvelde/Ø.Hedrum, se side 17.
 - Nyttårssamling på Strand leirsted, Sandefjord, 29. desember -1. januar.
- Program i neste nummer.

Andakt

av Kristian Løvås d.e., Flekkerøya

*Uten at en blir født av vann og Ånd,
kan han ikke komme inn i Guds rike. Joh. 3:5.*

Født på ny. Det er mange som ikke skjønner hva det vil si å være født av vann og Ånd. Det er Ordet som er det vann det er snakk om her. Vi taler, sier Han i vers 11, men dere tar ikke imot vårt vitnesbyrd.

Troen kommer av forkynnelsen av Kristi Ord, Rom. 10:17. Født av Vann og Ånd! Den Hellige Ånd bruker Ordet for å herliggjøre Jesus for oss. Han skal ta av mitt og forkynne det for dere, Joh.16:14. Det som skjedde ved brønnen i Sykar viser tydelig at det levende vann er Ordet. Jesus talte Ord til kvinnen og hun ble klar over sin fortapte stilling. Det var også *Hans Ord* som løste henne ut.

Hun gikk inn i byen og fortalte om det Jesus hadde sagt. Vannkrukka ble stående tilbake. En stor flokk kom og lyttet til Jesu Ord. De kom til tro på det, Joh.4:39. Det var mange fra den byen som trodde på Jesus på grunn av at hun vitnet: Han har sagt meg alt jeg har gjort.

Vers 41-42: ***Og mange flere kom til tro
på grunn av Hans Ord.***

***Og de sa til kvinnen: Nå tror vi ikke
lenger på grunn av det du sa.
For nå har vi selv hørt, og vi vet
at Han i sannhet Er verdens Frelser.***

Her ser du en synder stå

av Thomas Klavenæs, Andebu, 2008

Her ser du en synder stå, Jesus, for deg.
Har infet hvilested, tung er min vei.
Tyngden av syndens lyst slår i mitt bryst.
Finner her ingen ro, vil gjerne tro.

Jesus, du sier så at du for meg
tok all min synd og skyld, ja, døde for meg.
Kan det da være så, "døde for meg?",
at du for synderen ofrede deg.

Alt av mitt eget strev intet betyr
Det kun av nåde er det du meg lær.
At jeg for him'lens Gud fullkommen står.
Ren og rettferdig er i dine sår.

Takk da, du syndres venn, troen på deg
gjør meg så hvit som sne; hjelp meg å se
at du alene kan frelse og gi
del i en evig lønn, takk, du Guds Sønn.

Helliggjørelse

av Frits Larsen, Danmark. Stykket er hentet fra "Båndet", nr. 5/1999

De to store hovedstykker i den kristne lære er på den ene side det som gjelder Kristi forsoning og tilegnelse ved troen, og på den andre siden helliggjørelsen i oss.

Den som er kommet til skjells år og alder og som har møtt den hellige Gud og hans hellige vilje, har oppdaget at kristendommen er *over evne*. Kristendom er ikke engang et tillegg til vårt liv, men et nytt liv, som til og med er vesensforskjellig fra vårt naturlige liv.

Vi makter ikke rettferdiggjørelsen fra Gud. Vi kan ikke legge noe til den. Den finnes bare ved en rettferdighet som er utenom oss, en som vi ikke har i oss eller får i oss selv. Den er *uforskyldt* - et av de ord som det er aller mest vanskelig for oss å få tak i. Rettferdiggjørelsen er at vi fremstilles for Gud som *rettferdige i Kristus*, som så rettferdige at det er som om vi aldri hadde syndet (Pontoppidan). Det skjer ved den tro som vi ikke har, men som kommer ved ordet om Kristus, når ordet om syndenes forlatelse blir forkynt for oss, Apgj. 13:38-39. Det er en tro som vi ikke kan analysere, men som eksisterer ved ordet om Kristus alene.

Men vi makter heller ikke helliggjørelsen. Helliggjørelsen er at Kristus og hans liv blir åpenbart for mennesker gjennom troende.

Sammenhengen mellom helliggjørelsen og rettferdiggjørelsen

Begge deler beror på at Kristus er død og oppreist for oss, Gal. 2:20 og 2. Kor. 5:14-15. "Kommer helliggjørelsen av rettferdiggjørelsen?" spurte en elev en gang. Ja, helliggjørelse er ikke en ny lov, noe som vi skal og på en eller annen måte kan. Rettferdiggjørelse og helliggjørelse hører organisk sammen – det er en gave i og med Kristus, men de hører ikke automatisk sammen. De hører for det første så mye sammen at den som ikke er rettferdiggjort for Gud og i sin samvittighet er fri fra syndens dom, og dermed heller ikke i Kristus er salig, hellig, ren og god, han trenger aldri å tenke på noen helliggjørelse. Det er ikke aktuelt. – De hører for det andre så mye sammen at dersom det tales uklart og usant om rettferdiggjørelsen i Kristus, blir det likedan med helliggjørelsen. Så blir den en ny byrde, noe man vil greie, men ender opp med et dårlig eller fariseisk resultat.

Vår tids kristenliv står i fare for å tale på en avsvakket måte om rettferdigheten i Kristus. Derfor taler man falskt også om helliggjørelsen. "Er læren om rettferdiggjørelsen gal, blir alt annet også galt", sier Luther.

Hva er helliggjørelse?

Helliggjørelse er på *ingen måte* en forbedring eller oppbyggelse av det gamle menneske i den troende. Det gamle menneske er uforbederlig og ugjenkallelig vanhellig. Men helliggjørelse er å leve i det som skjedde på korset og det som tar form

i deres liv som tror på Kristus, at det gamle mennesket ble korsfestet med Kristus, Rom.6:6. Det må eies i daglig anger, bot og tro. Den gamle natur i meg har ingen-eksistensrett sett i frelsesforholdet til Gud. Dette må daglig tas imot i tro.

Uten et klart syn på denne korsfestelsen blir helliggjørelse til fromhetsøvelser og forsøk på å måle i hvilken grad man har nådd å pusse opp fasaden i forhold til sin nabo.

Alt som hører kjødet til, er på grunn av foreningen med Kristus virkelig korsfestet. Det er helliggjørelsens innside.

Den som med navn av å være troende, et Guds barn, stadig *forsvarer* det i ens liv som tross alt er dømt som for eksempel hat mot sin bror, hovmodighet med hensyn til evner eller anlegg, gjerrighet, en hemmelig synd, eller en utpreget, egenartet selvtilfredsstillelse, han lyver for seg selv når det gjelder hans tro og sjelefred. Helliggjørelse og rettferdiggjørelse henger også sammen i omvendt orden.

Troen, freden med Gud, kan ikke bestå sammen med en eneste synd som fristilles og hylles. Kristne som godtar utuktige handlinger eller lever løgnaktig, er på vei til å fullende i kjødet. Vi trenger å være våkne, vi må huske at Guds gaver til seier i vårt liv skaper vårt åndelige liv, så sant de får lov til å råde. Det gjelder å døde legemets gjerninger ved Ånden. Vi er døpt til Kristi død – en daglig død i oss.

Vi er ikke stilt fritt. Det er rett at vi *skal* helliggjøres, men trangen til det er ikke et bud. Den kommer av at *Kristus er i oss*, Efes. 3:17, Kol. 3:1-4.

For helliggjørelse er videre at *Kristus råder i oss*, 1. Pet. 3:14-15. Han blir vår Herre, og *Kristus åpenbares* i vårt daglige liv. Kristus råder i oss, lever i oss nå. Hans sinn er født inn i oss, da vi ble født på ny

ved Ordet til et levende håp. Hans sinn er hellig. Hans ydmykhet vil gjøre oss til det vi er, Hans fred skal råde i våre hjerter, Kol. 3:15, hans barmhjertighet i våre handlinger, som han har tilgitt oss, Efes. 4:32, og hans vilje i vår vilje.

Det betyr i praksis merkelig nok å gå på tvers av seg selv. For vi vil helst slå igjen, bli lagt merke til, bestemme farten, sette de andre på plass, og få fram sin egen mening.

Helliggjørelsen synes for en selv å gå ut på at en avsettes fra å styre, og blir en helt annen. Så skjer det at man ved Guds hemmelighetsfulle handlemåte opplever at på Guds veier kommer man fram til et riktig åndelig resultat.

Hvordan skjer helliggjørelsen?

Helliggjørelsen skjer i kraft av at den som intet er i seg selv, er rettferdiggjort for Gud, og det er denne helliggjørelse som skaper de *sanne åndelige mennesker*, som er utrustet med den merkelige, åndelige myndighet, den blide fasthet, den smittende kjærlighet. Disse åndelige mennesker som er verdens dårlige samvittighet og samtidig åndelig inspirerende. Helliggjørelse skaper aldri skrytende mennesker, aldri overmodige, men den holder mennesket på den plass hvor Gud har plassert det; at det er *intet i seg selv*, men har alt i Kristus. Helliggjørelsen utfordrer det kjempearbeid å holde mennesket på rettferdiggjørelsens grunn – fordømt, fordervet i seg selv – og samtidig ha Kristus til å lyse i seg. Helliggjørelse er da også at Kristus blir forherliget i våre legemer, om det skjer ved liv eller ved død.

Når Skriften taler om at vi helliggjøres ved tukt, Heb. 12:10, føyes det til at han tukter oss til vårt gagn for at vi skal få del i hans hellighet. Helliggjørelse er da kort

sagt: Kristus levendegjort i oss ved Den Hellige Ånd.

Denne helliggjørelse kan aldri skje ved at vi selv gjør alvor av å følge formaningene. Mange kristne regner med at alle Skriftens formaninger, råd og advarsler er kraftkildene til å leve hellig. Men det er ikke mer kraft i en formaning som for eksempel: "Vær brennende i Ånden", Rom. 12:11, enn det er i å sluke en veiviser ved en skogsvei. Formaningene er veivisere. Det er Jesus selv som er kraftkilden.

På dette punktet er det begått mange feil i kristen forkynnelse. Vi trenger alle formaningene, og det er om å gjøre at vi legger oss dem på hjertet. De er i overensstemmelse med Guds vilje, men kraften er Jesus, i det samliv med ham som aldri tåler å bli en vanesak, og som beror på at vi lever i sannhets erkjennelse, lever i lyset, ikke skjuler noe – og derfor lever åndelig. Dere åndelige, i oss blir lovens krav oppfylt, Rom. 8:4.

Helligjørelsen viser seg også utad på den måten at den skiller meg fra synden og verden, 2. Kor. 6:14 og 7:1. Dette er noe av det vanskeligste å få tak i, spesielt for moderne mennesker. Det er et skille, ikke de som det ofte tales om, men det skillet som er satt ved Kristi kors, Gal. 6:14. Han har korsfestet verden for meg.

Søren Kierkegaard sier at dersom du vinner alt, mister du ingenting. Og så taler han om at du er som en døv som ferdes mellom hørende. Du hører ikke riktig deres samtale, og blander du deg inn i den, irriterer du. Slik er den som er en kristen, skilt fra verdens vesen, som han er løskjøpt fra. Og mister man verdens vesen og livsinnhold, men i stedet får Kristus og hans rike, vinner man alt og mister altså ingenting.

Det er et meget stort problem hvordan de ulike størrelser Guds rike og verden skal kunne blandes i oss. Man kan tale om en kristen kultur, om det menneskelige og det kristelige, om det som er nødvendig time-lig, om de daglige interesser på den ene siden og ens kristenliv på den andre. Men spenningen, konflikten, kan man ikke oppheve. Vi kan gå i kloster og tro at alt er løst, men verden følger med inn klosteret.

Man kan tro at problemet er løst ved at man i vår krets ikke danser, men man røyker kanskje, eller går på kino og teater, og så en dag treffer man på engelske kristne, som danser, men ikke kan tenke seg å røyke. Da aner man kanskje at det ikke går etter ytre, men etter egne, indre lover.

Det er Herren selv som har gitt meg den frihet at alt er lov, men denne frihet støter på den kjensgjerning at mye skuespill er løgnaktig, og mye film går etter andre prinsipper en dem Kristus har født inn i meg. På 30 år har det ikke vært en dag da jeg hadde lyst til å gå på kino, for eksempel. Den lysten er tatt bort. Slik er det gått med mye annet også. Men det er ikke tale om et ytre bud: Du må ikke - men om en indre harmoni.

Helliggjørelse tar nemlig ikke sikte på en etisk renhet, men snarere en "levittisk", en renhet som følger med rettferdiggjørelsens hellige kall. Det hebraiske ord for hellig - kadosch - betyr nettopp å være skilt fra - med et skarpt instrument - og innvidd til annet bruk.

Vi er jo troende mennesker som skal være helliget til Mesterens bruk.

Bygland og IMI- Stølen 2010

av Sigmund Fjære, Oslo

8.-11. juli og 5.-8. august arrangerte Evangelisk Luthersk Misjonslag sommerbibelskoler på henholdsvis IMI-Stølen i Oppdal og Bygland i Setesdalen. Med som talere var Sven Berglund, Torgeir Bygstad, Jon Espeland, Olaf Klavenæs, Rangvald Lende, Svein Mangelrød, Tore Mangelrød, Hans Erik Nissen og Arthur Salte.

Ungdomsleiren 2010 ble avholdt på Skautvedt Leirsted.

Yngresleir, Skrim 2010: Etter gruppemøtet var det pølsemiddag.

Det er ikke tilfeldig at ELM har kalt disse sammenkomstene for sommerbibelskoler. Sommermånedene juli og august er ofte travle menneskelig sett. Mye skal gjøres og ordnes, og ferien kan paradoksalt nok bli travel. Derfor trenger vi noen sammenhengende dager på sommeren, der vi får lytte til budskapet om Jesus. Ved å ha fire møtesamlinger hver dag, blir dette også en kort bibelskole. Jeg er glad for at når jeg reiser på sommerbibelskolen, så vet jeg at fokuset blir liggende på forkynnelsen; på menneskets forderv og samtidig vår fullkomne rettferdighet i Kristus. Det er Ordet om Korset som befri den fortapte. Vi må be om at samlingene våre i fremtiden må ha forkynnelsen i sentrum, og at ikke aktiviteter og sosiale gjøremål tar overhånd. Vi må samles om Ordet!

I tillegg er det en rikdom at både små og store samles om Guds ord samtidig. Forkynnelsen og sangene vi synger, vil prege barnehjertet, om det vil eller ei. Vi bør derfor se på det med stor takknemlighet å få ha barna med på møtet. De små barnehjertene formes tidlig og lar seg lett påvirke. Dette gir store perspektiver over hva som lyder på møtene våre.

Fellessangen er for meg en stor del av møtet. De enkle, men dyrebare sangene fra Sangboken, som understreker forkynnelsen, gjør at vi kan syng av hjertet "Å, at jeg kunne min Jesus prise". Det er ikke selvsagt

i vår tid. Vi må be om at disse sangene fortsatt må lyde på våre samlinger i fremtiden. Vi kan ikke miste denne skatten!

Det at mennesket i Jesus er ren og rettferdig og himmel verdig, tross mine fall, nederlag og synder, var grunntonen i det som ble fremlagt fra talerstolen. Vi lever i en tid der djevelen får større og større rom, også blant de kristne. Derfor trenger vi de ransakende ord: "Gi ikke djevelen rom." Jeg har syndet mot deg, Herre, og jeg har gitt djevelen rom. Hvor velsignet er ikke budskapet om Jesus da! Tenk, han har virkelig sonet min synd, også den at jeg har gitt djevelen rom! Vi hørte om profeten Jesaja og hans budskap, og vi fikk glimt inn i sangforfatteren Per Nordslettens (1837-1923) liv. Vi hørte om tungen og dens ustyrlige onde. Å, hvor vi trenger Jesus. Vi må ha blodet, vi må ha Golgata, vi må ha korset og vi må ha kronen! Men til slutt, kjære venner, la åpningssangen som vi ble møtt med på Bygland, en gang til få synke ned i oss;

*Skal vi møtes
hist ved floden?
Der hvor ingen
bølge slår.
I det fagre
Himmellandet,
i en lys og evig vår.
Møtes vi, møtes vi,
møtes vi engang
ved floden?
Møtes vi en gang
ved floden
hvor ei noen bølge
slår?*

Sangboken nr 919.

*Deltakerne på barneleiren 2010.
Leiren var på Norsjø Leirsted.*

Velsignelsen i givertjenesten

Kortfattet resyme av innledning om givertjeneste, som Lars Ingmar Thorsen, Kodal, hadde på mannsmøte i Kvelde 25. januar 2010.

Samle dere ikke skatter på jorden, hvor møll og rust tærer, og hvor tyver bryter inn og stjeler. Matt. 6:19-21.

Hva er så disse skattene?

Bil, båt, hus, hytte, moped, symaskin, jobb, karriere, i korte trekk jordiske og materialistiske ting. Disse ting må nødvendigvis oppta oss og tida vår i stor eller liten grad, men hvis disse i utgangspunktet fine skatter, får for stor plass i vårt erkjennelsesliv, da kan de i verste fall ta gudslivet fra oss. Vi har nok alle kjent på at disse jordiske tingene kan oppsluke oss.

Matt. 6:24-34, v. 25. Vær ikke bekymret for deres liv, for mat, drikke, klær,

Når det gjelder bekymringer, er vi mennesker veldig forskjellige. Noen bekymrer seg hele tiden, mens andre bekymrer seg nesten aldri. De fleste av oss befinner seg et sted mellom disse to ytterpunkter. Vær ikke bekymret, stod det i teksten. Det er slitsomt å stadig bekymre seg, og det tapper en for krefter.

Vers 26: Se på himmelens fugler, de sår ikke, de høster ikke, samler ikke i lader og deres himmelske far før dem allikevel. Er ikke dere mer enn disse fugler?

Disse vers er til hjelp særlig for den bekymrede!

Vers 31: Derfor skal dere ikke være bekymret og si, hva skal vi ete eller drikke eller hva skal vi kle oss med, men søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere

få alt det andre i tillegg. Bekymre dere ikke for dagen i morgen, for dagen i morgen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.

Det er mange av disse overnevnte jordiske tingene vi er avhengig av, de aller fleste av oss trenger en bil for å komme til arbeidet og kunne utføre andre nødvendige gjøremål osv. Hva er så denne givertjenesten? Jo, for eksempel: gi tid ved å tilrettelegge for møte, fyring, vasking, baking, henting, be for møtene, be for møtevirksomheten og styremedlemmene, lage programmer, handle inn til leirer, vaske opp, sende påminnelse via sms eller epost, eller ringe til noen og minne dem på møte. Og det er dessverre lett å komme inn i den tankegang at de som preker er så profesjonelle og vant med dette at de trenger ikke at dette legges fram for Gud.

Bed, så skal dere gis, let så skal dere finne, og bank på så skal det lukkes opp for dere. Matt. 7:7.

I denne givertjenesten på det praktiske plan, er det lettere å spørre når folk er villige til å bidra enn når vi er likegyldig eller til og med negativ innstilt. Den innstillingen vi har til å hjelpe, smitter lett i en forsamling.

For vår del i ELM, legges det ned mye dugnadsarbeid. På den måten kan så å si alt av penger vi gir gå til lønn og reiseutgifter for de som er direkte engasjerte i arbeidet. Derved rekker innsamlede midler mye lenger ut enn de ville ha gjort hvis for eksempel kontorarbeid skulle blitt lønna. Og på den måten får igjen flere høre om

han som ble skyldig for at syndere skulle bli frelst.

Når det gjelder givertjenesten på det økonomiske plan, der skal du også få regne med Herren. ”Regn med din frelser, så regner du rett”, står det i sangen til Engeset.

Han som Abraham også gav tiende av alt. Hebr. 7:2.

*(...) og jeg kommer
vel hjem igjen til
min fars hus, så
skal Herren være
min Gud, og denne
sten som jeg har
reist opp som en
minneste, skal
være et Guds hus,
og av alt det du
gir meg, vil jeg gi
tiende.*

1. Mos. 28:21-22.

Herren velsigner dem som gir! Ved at du gir tiende, så vil Herren sørge for deg på alle måter. Det var en periode i mitt liv da vi ikke gav fast tiende. Da var det alltid for lite penger. Etter at vi begynte å gi tiende, så har Herren sørget for oss og vi har også mistet noen bekymringer. Dette sies ikke for å framheve meg sjøl, givertjenesten er et følsomt tema. Men det er godt også

på dette område å få vitne om at det er Herrens velsignelse som gjør rik! All ære til Jesus alene!

Velsignelsen Herren gir ligger i gleden over at sjeler vinnes og bevares for evigheten. Jeg tror ikke det er noen som har gitt til Guds rikes sak og i etterkant angret. Ved å være med å gi, tar en ansvaret for at også andre må få høre det budskapet som en selv er blitt frelst ved. Gå, gå, høsten er stor, står det i sangen. Det er forskjellige nådegaver, men vi har alle anledning til å gi til arbeidet.

Howdan kan du da gi? Jo, kollekt på møte, overføring på nettbank/telebanc, fast månedlig trekk fra konto. Mange muligheter. Men vil vi gi tiende, så er det en nødvendighet å ha orden og oversikt over dette. Har vi ikke orden i vår givertjeneste, så gir vi som regel alt for lite i forhold til det vi tror vi gir. Det er også viktig for oss som foreldre å lære barna våre opp til å gi. De ser ikke pengeoverføringer i banken. Da er kollektkurven når den går rundt, et tydelig pedagogisk virkemiddel.

Hvis en tenker at 55 personer ga 10 kroner hver dag i 10 år, så blir det totalt 2 millioner pluss renter. Jeg tror ikke vi måtte gå ned noe særlig i levestandard om vi ga 10 kroner ekstra hver dag!

For enkelte kan det være vanskelig å vite hva en skal gi til. Da kan du få bringe det fram for Herren Jesus i bønn, så vil han vise deg hva du skal støtte.

Ær Herren med gaver av ditt gods og med førstegrøden av all din avling. Så skal dine lader fylles med overflod, og dine persekar flyte over av most. Ordsp. 3:9-10.

Vi kunngjør dere brødre den nåde som Gud har gitt i Makedonias menigheter, at enda de var hardt prøvet med trengsel, så har dog deres overvettes glede og deres dype fattigdom i overstrømmende fylde virket

hos dem en rikdom på oppriktig kjærlighet. For etter evne ga de, det vitner jeg. Ja, over evne, av egen drift. De ba oss inntrengende om å få lov til å være med i hjelpen til de hellige. Og de ga ikke bare således som vi håpet. Men de ga seg selv, først til Herren og til oss ved Guds vilje. 2. Kor. 8:1-5.

Her tilskynder Paulus korinterne til å være med i innsamlingen til de fattige i Judea.

Dette var fattige folk som mest sannsynlig ikke hadde mye å klare seg med. De fikk en rikdom på oppriktig kjærlighet, leste vi. De ga etter evne. Ja, over evne etter egen drift. Av dette ser vi at korinterne hadde nød for de fattige kristne i Judea. Tenk om vi kunne få kjenne på mer av nøden for de ufrelste. Da ville vi sett stort på det å få være med i arbeidet for sjelenes frelse!

I sangen på nr. 169 i Sangboken står det i vers 3:

*Han fører deg frelst over fjorden,
heilt fram til den himmelske strand.
Når døden sin brottsjø du møter
vil Jesus dra båten i land.*

*Den som karrig sår skal høste karrig, og
den som sår med velsignelse skal høste med
velsignelse. 2. Kor. 9:6.*

Har du merket at hvis du blir sint på noen, så blir de enda sintere på deg. I positiv forstand; når du velsigner ved å gi ut, får du mye mer tilbake.

Så er vi så heldige at vi kan få være med i givertjenesten, kanskje både på den praktiske, den åndelige og den økonomiske siden.

*Og min Gud skal etter sin rikdom fylle
all deres trang i herlighet i Kristus Jesus.
Filip. 4:19*

Kristus vårt liv

av Øyvind Klavenæs, Hedrum.

Tale holdt på "lørdagskveld" 28.08 på Fredheim, Hvarnes.

***Efeserne 2:5 sier: Vi som var
døde på grunn av våre synder.***

Carl Olof Rosenius skriver om dette verset: "Døde! Og dette er vår naturlige tilstand. Døde på grunn av våre synder. Livet fra Gud er borte. Vi er åndelig talt som lik, den døde føler ikke noe, han verken ser eller hører, puster ikke, men allikevel har den døde de samme organer som den levende. Han har øyne og ører, munn og lunger.

Er ikke det samme tilfellet med den åndelig døde? Den åndelig døde kan ha alle ytre kjennetegn i orden. Dessuten kan han

ha en klar forstand, et følsomt hjerte, rike kunnskaper, edle motiver og gode gjerninger og ord, men *mangle livet i Kristus.*

Forbindelsen med Gud og sansen for hans vilje, hans ord og hans nåde har han ikke. Han kan nok ha en viss tro på Guds ords sannhet. Det er noe i hans hjerte som vitner om det, og han har kanskje heller aldri direkte tvilt. Han ser og hører i Guds ord dommen over alle som ikke er født av Gud, men selv om han ikke har opplevd en ny fødsel, nærer han allikevel ikke noen frykt. Han leser om to veier, den brede og den smale, men han bekymrer seg ikke om hvilken av de to veiene han selv vandrer

på. Hvorfor frykter han ikke? Fordi han er død!”

Å være død er og blir vår naturlige tilstand. Hva med deg, er du fortsatt i denne tilstand? Er det deg som er beskrevet her? Er du redd for den dagen da alle liv skal ruller frem som på en film? Når ditt liv skal spilles av for Gud og for alles øyne, og det er god tid til å gå gjennom alle detaljer fra de mørkeste krokene av hjertet? Her vil mange stå foran Herren uten et ord til sitt forsvaret. Foran den hellige Gud med alt sitt. Ropet vil stige opp: ”Herre frels, jeg går under”, men da er det for sent.

Den dagen er det for sent å komme til Jesus, men for en lykke: Nå, i dag, kan Kristus bli ditt liv. Et herlig budskap kommer til deg fra himmelen i 2. Kor. 5:2: ”Han som ikke visste av synd har han gjort til synd for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet”.

Så vær så god! Nå får du ta i mot Guds rettferdighet gjennom dette ordet.

Kjære synder, ta det nå i mot! Du trenger det på den dagen som snart kommer, da alle liv skal åpenbares. Da skal også Kristus, vårt liv, åpenbares. Da skal du få se innholdet i ordene; Kristus vårt liv. Da skal du skjønne verdien av Jesu blod. Du skal få se hvor stort det var at Guds Sønn hang der på korset for deg, og at han tålte den rettferdige straff over ditt liv.

*Da han ble gjort til synd,
ble du rettferdig gjort
Og hør min kjære venn:
Din synd, den ble tatt bort.
I Jesu dyre blod, du helt fullkommen er.
I hans rettferdighet, du hellig er alt her.*

Luther sier: ”Da den barmhjertige Gud la alle våre synder på Jesus, sa han: Du skal være det som alle mennesker er og har vært fra tidens begynnelse til dens ende. Du skal være Adam i Paradis, David som bedrev hor og begikk mord, du skal være Paulus som forfulgte Guds menighet. Du skal kort sagt være det som alle mennesker er, som om du alene har begått alle menneskers samlede synd”.

Så kan du lese med glede at Kristus var deg på korset. Blir du ikke glad i ham av innholdet i disse orda? På dommens dag skal hans liv vises frem når det kommer til at du skal frem for Gud. Så vil et hellig, syndfritt liv åpenbares, og det er ditt liv. Da kommer det deg til gode at du hørte om Jesus og fikk han som din dyreste skatt mens du levde.

Hva krever du mer? Gud er fornøyd med Jesus, og du er skjult i ham. Du er Guds barn, gjenreist fra fallet, fullkomment fri fra alt jordisk, men lenket til Jesus gjennom tiliten til at *hans blodige frelsesverk er nok.*

Efeserbrevet 2:5: (...) *vi som var døde ved våre overtredelser. Av nåde er dere frelst.*

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser? Får du hjelp i ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese; barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis til alle navn som kommer oss i hende. Du finner navn og adresse til oss på side 2.

Tanker etter en bryllupsfest

av Kjetil Fredriksen, Lyngdal.

Stykket sto som leserinnlegg i Dagen Magazinet 26. juli 2010.

Jeg har i de år som er gått siden vårt eget, vært gjest i en del andres bryllup. Alle sammen har vært kristne bryllup. Slik også med det siste som gikk av stabelen for bare noen dager siden. Det har omtrent uten unntak vært bryllupsfester uten alkohol med mye lek og moro innimellom, under eller helst etter talene og middagen.

Noe jeg har merket meg er at dagens unge har fått inn noe som synes å feste seg som en tradisjon, nemlig at noen av gjestene begynner å klirre med glassene. Da skjønner alle hva det er som forventes, nemlig at brudeparet skal stige opp på stolene sine og kysse hverandre. Dette skjer gjerne under middagen ikke bare en gang, men flere. Så trampes det med føttene. Det er et signal til brudeparets foreldre om at nå forventes det at de gjør det samme. I vårt bryllup og andres for ca. tretti til førti år siden, var dette noe verken brudepar eller gjester kom på en gang.

I det siste bryllupet, som for øvrig var et fint bryllup, var det enda et nytt innslag: De unge vennene av brudeparet begynte å synge en liten sangstubb. Den gikk ut på at brudgommen skulle kysse brudens mor “..og det skal skje på munnen”, het det. Ja, brudgommen var selvfølgelig lydig og svingemor også.

Jeg har tenkt noe over dette i etterkant av festen. Paulus skrev om *overleveringene fra fedrene*. Gal 1:14. Og Jesus talte også om de menneskelige tradisjonene når han sier: *Men de dyrker meg forgjeves idet de kommer med lærdommer som er menneskebud*. Matt 15:9.

Når vi studerer kirkehistorien er det ikke vanskelig å få øye på de menneskelige tradisjonene som snek seg inn etter hvert. Noen av dem uskyldige. Men andre utviklet seg snart til aktiviteter som var alt annet enn kristelige. Også vår tid har sine menneskebud og tradisjoner som ikke er etter Guds vilje. Og plutselig oppstår det nye, som binder mennesker. Men Paulus sier:

...vi river ned tankebygninger og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus.

2. Kor 10:5.

Dette verset tror jeg dagens kristne ungdom, i tillegg til oss andre, generelt sett trenger å bevisstgjøre seg på, også når det skal feires bryllup, slik at gode venner kan gi hverandre en bryllupsfest de kan tenke tilbake på med glede og ikke med en flau smak i munnen. For jeg tror den utglidningen som skjer i dag er noe gjestene bare synes er uskyldig moro fordi de ikke har tenkt noe over om det passer seg for kristne eller ikke.

Men kristne som planlegger bryllup, kan også gjøre noe for å få en gledens fest av bryllupet, som ikke er en etterapning av verdslige bryllupsfeiringer, men på alle måter kan være noe som Jesus og de kan glede seg over. Det skulle kunne gå an å informere gjestene om det på forhånd også, slik at de før bryllupsfesten vet hva brudeparet ønsker seg!

Utdrikingslag er nemlig også blitt en greie blant kristne. Der foregår det mye utspekulert moro. Har man lagt programmet fram for Herren? Selve navnet “utdrikingslag” er jo ikke et navn som har kristen bakgrunn. I kristne bryllup er det stort sett omdøpt til “utdritningslag”. Men det gjør det ikke så mye bedre. Det sier seg jo selv at begrepet og feiringen er lånt fra verdslige sammenhenger, der det foregår fyll og usedelighet. Og dessverre er alkoholen kommet inn som en naturlig del også blant en del kristne, selv om det ikke gjelder så mange ennå.

Men de stakkars brudepar som kjenner på forventningspresset av de nye tradisjonene, og ønsker å følge Jesus - ja, hva mener de?

Sakramententene

av Håvar Fjære

Vi er døpt til hans død.

Og vi spiser hans legeme og blod.

Dette forteller om det livssamfunn som er mellom Guds sønn og den frelste synder. Innlemmet i hans død, fullt og helt.

Delaktiggjort ved begynnelsen av kristenlivet i hans dødsprosess og seinere stadig hente kraft og hvile i det guddomlig legeme og blod, som egentlig ble utgytt FOR OSS.

Det er ikke rart at et verdslig menneske stiller seg undrende til dette. Nærmere den organiske enhet mellom Gud og menneske synliggjort i Jesus Kristus, kommer vi ikke.

Og kraftigere forkynnelse av Herrens død, finnes ikke her på jord. 1. Kor. 11:26.

Bibelhelg 26.-28. november 2010

Sted: Strandly og Kvelde bedehus

Talere: Norvald Yri, Olaf Andre Klavenæs og Øyvind Klavenæs

Leder: Håvar Fjære

Emne: Hustavlene og formaningene som er gitt oss.

Program:

Fredag 26. november, Strandly:

Kl. 19.30 Norvald Yri: Den enkeltes gudsliv og misjonsarbeidet.

Lørdag 27. november, Kvelde bedehus:

Kl. 10.00: Bibeltime v/Olaf Andre Klavenæs.

Kl. 11.30: Norvald Yri: Hustavlene.

Kl. 13.00: Middag.

Kl. 14.30: Norvald Yri: Hustavlene.

Kl. 15.30: Kaffi/saft/kaker.

Kl. 16.30: Håvar Fjære: Kristen oppdragelse.

Kl. 17.30: Kaffi.

Kl. 18.00: Møte. Øyvind Klavenæs taler.

Søndag 28. november, Strandly:

Kl. 11.00. Norvald Yri: Guds redningsaksjon.

Ved ønske om overnatting eller info om møtene;

henvend deg til Håvar Fjære, 90195618 / hafja@online.no

Alle som skal ha middag, må gi beskjed innen 22. november.

Pris: kr. 150,- over 15. år.

Under 15 år: Gratis.

Velkommen til oppbyggelige og klargjørende dager!

Arrangør: Vestfold krets av ELM.

Misjon og hverdag i Arequipa

Ida Narvesen, fra Andebu i Vestfold, er ett-åring på barnehjemmet vårt i Arequipa i Peru dette skoleåret. Her er hennes første "reisebrev".

Klokka er 17.30 peruansk tid og en ildrød sol er i ferd med å gå ned over Horacio Cevallos Games. I Norge har klokka passert midnatt og dere har nok gått til ro etter dagens verk.

Jeg har vært hos lege for andre gang på under en måned med kraftig vedvarende forkjølelse som følge av klimaforandring. Her er det vinter med kalde vindfulle kvelder, netter og morgener og en høy konsentrasjon av støv i lufta som vekker reaksjon i norske lunger.

Da jeg ankom Arequipa 25. juli etter et 31 timer langt døgn i fly, ble jeg møtt av 4 kjente og kjære "hermanos" (brødre) fra venneflokken her i INEL Peru; hno. Miguel (daglig leder og evangelist), pastor Ubaldo (evangelist og hyrde her i Horacio), hno. Hugo (evangelist og hyrde i Selva Alegre) og hno. Adolfo (bestyrer på barnehjemmet Casa Celso), viftende med norske flagg for å ønske velkommen. De hadde ventet med peruansk tålmodighet på et 4 timer forsinket fly.

Boende her på barnehjemmet har vi fem nydelige gutter; Manuel (2 år), Fernando (7år), Enrique (4 år), Luis (6 år), Alex (6 år).

De tre eldste er skoleelever i privatskole, fordi det der er mer personlig ivaretagelse av den enkelte sammenliknet med de offentlige skolene. Nær kontakt med lærerne er nødvendig og veldig positivt både for

barna og de foresatte på barnehjemmet. Enrique er i "pronoiei" (førskolen) i 2. etasje her i kirka og Manuel i Wawasi (barnehagen) i 1. etasje. Kirka er bygd vegg i vegg med barnehjemmet, så de to minste har kort vei, og til skolen er det bare noen minutter å gå.

De ansatte i Casa Celso har gjort og gjør fortsatt en beundringsverdig jobb. Det er gode rutiner dager for barna her, de er flinke med lekser, vante med å aktivisere seg selv og leker ofte fint sammen. Desverre har fortiden lært dem å ty til nevene når det oppstår konflikter, et problem det vil ta tid å få bukt med, og som vi ønsker forbønn for. Barna får bibelundervisning hver dag, og er aktivt deltagende i den. På lørdagene har jeg ansvaret for å undervise dem. Jeg kommer ofte til kort med språket og trenger forbønn i den oppgaven.

I kirken her er det et fast program hver uke:

- Tirsdag 17.30: Bibelstudie i perspektiv av Martin Luther (v/pastor Ubaldo)
- Fredag 17.30: Sang- og musikkøvelse med andakt (v/pastor Ubaldo)
- Lørdag 06.30: Bønnemøte
- Søndag 15.00: Gudstjeneste
 1. Søndagsskole med undervisning om bl.a. Den apostoliske trosbekjennelse og De ti bud (v/Hno. Justo Roman 17 år) "*En skal tidlig benådes som god disippel skal bli*"
 2. Preken med sentralt budskap (v/pastor Ubaldo)
- Hver 1. lørdag i måneden er det kvinneforening klokka 15.00.

Fra venstre: Manuel (2 år), Fernando (7år), Enrique (4 år), Luis (6 år), Alex (6 år).

Jeg er fast elev på bibelundervisningen på misjonskontoret i Cercado lørdager 14.30-19.30. Alt som skjer i lokalkirka, bortsett fra kvinneforeningen, som er samtidig med bibelundervisningen, har jeg hittil vært fast med på og har et sterkt ønske om å fortsette med det. Svært få kommer trofast i kirka. Det er blitt en nød for meg og et bønneemne jeg også vil nevne.

Språkstudiet mitt begynte 9. august. Jeg studerer fire dager i uka fram til 9. september, videre er planen å fortsette språkstudiet to dager, assistere på barnehjemmet to dager og undervise engelsk i førskolen én dag, samt drive barnekor i kirka.

Med to tomme hender reiste jeg til Arequipa, og hver dag trenger jeg til at Jesus fyller dem, så jeg får noe å gå med fra han. Jeg er spent og bedende til Herren om frimododighet til å gå inn i arbeidet. Det er for min del en stor åndelig berikelse å være her, bibelordet og gledesbudskapet om nåden i Kristus lyder klart og jeg ser fram til de kommende månedene som ligger framfor så sant Herren gir dem.

Brødrene og søstrene her i Arequipa hilser dere:

*Hilsen fra Casa Celso
(hno. Adolfo, hna. Theresa og hna. Jacky):
Estamos contentos con el trabajo que el
Señor nos ha dado. (Vi er fornøyde med
arbeidet som Herren har gitt oss.)*

*„Y cualquiera que recibia en mi nombre
a un niño como éste, a mí me recibe.”
Matt. 1:5*

*Alex: „Extraño la tia Margrethe”
(„Jeg savner tante Margrethe”)
(M. var tidligere ettåring her)*

*Luis: „Los quiero de todo mi corazón”
(„Jeg er glad i dere av hele mitt hjerte”)*

*Fernando: „Que toditos creen en Jesus”
(„At ALLE må tro på Jesus”)*

Sitat fra søndagsskolen 22.08.10:
*„Santo es cada uno que deja la luz entrar”
(„Hellig er hver den som lar lyset komme inn”)*

Arequipa, Peru, 23.08.10
Ida Narvesen.

Sang gjennom tidene...

av Inger Lise Mangelrød, Kvelde

Takk, min Gud, for alt som hende.
Takk for alt som du det gjer.
Takk for dag som er til ende.
Takk for dag som ennå er!
Takk for fager vår som strøymde.
Takk for hausten grå og arm.
Takk for tårer som er gløymde.
Takk for hjartefred i barm!

Takk for det du har forklara.
Takk for det som uklart er.
Takk for du på bøna svara.
Takk for det eg ikkje fær.
Takk for livsens gåter løynde.
Takk for hjelp i sorga sår.
Takk for nåden som eg røynde.
Takk for frie barnekår!

Takk for gledene eg kjende.
Takk for sol og himmel blå.
Takk for motgang du meg sende.
Takk for sorg du lagde på.
Takk for harde røyningstider.
Takk for hjelpa du meg gav.
Takk for kvar ein dag som lider.
Takk for trøyst mot gru og grav!

Takk for rosene på vegen.
Takk for tornar mellom deim.
Takk for reiste himmelstigen.
Takk for trygg og evig heim.
Takk for kors og takk for plåge.
Takk for himmelheimen blid.
Takk for stridens lutringsloge.
Takk for alt til evig tid!

Det er sagt at et utakknemlig menneske er den tyngste byrde jorden bærer. Hvis dette er sant, er virkelig den vestlige verden tungt belastet i vår tid. Aldri før har så mange eid så mye, men takknemlige mennesker er relativt sjelden å møte. Kanskje velstandens selvfølgelighet er takknemlighetens verste fiende, både på det menneskelige og åndelige plan. Sangen jeg har valgt ut denne gangen, bærer med seg en dyp, gledefylt takknemlighet, - ikke bare over glede og gode dager, men også over sorg og motgang som vi helst vil slippe unna. Under denne teksten lever en grunnleggende visshet om at vår Far i Himmelen alltid vet den beste vei for sine barn, og at han i sin kjærlighet alltid sender oss sin nåde. Sangen ble til i en materielt sett fattigere tid enn vår, og forfatteren er den svenske frelsesoffiseren August Ludvig Storm. Han var født i Motala i 1862. I ungdommen tok han både jordbruksskole og handelsskole, og arbeidet flere år på kontor i Stockholm. Han levde et verdslig liv med underholdning og teaterbesøk, og hvis han noen gang var innom et møte i Frelsesarmeen, var det for å gjøre narr av og more seg over frelsessoldatene. I 25-årsalderen ble han plutselig under et teaterbesøk slått av en stor uro. Dette var så sterkt at han forlot teateret, og sprang til Frelsesarmémøtet i Glasbruksgatan der han overga seg til Gud. Han ble med i armeen, og med sin bakgrunn i penger og tall fikk han et spesielt ansvar for å bygge opp Frelsesarmeens "finansdepartement". 29 år gammel skrev han denne sangen, og den ble publisert i den svenske utgaven av "Krigsroset" rett før jul i 1891. I 37-årsalderen ble han rammet av en smertefull ryggmarglidelse som gjorde ham delvis ufør. Tross store plager fortsatte han tålmodig sitt arbeide i armeen, og det ble sagt at ingen hørte ham klage. Han døde i 1914, bare 52 år gammel.

Bibelverset i Ef. 5, 20 blir tatt fram som bakgrunn for denne sangen, som har vært til stor velsignelse for troende i flere land.

Glede og fred når bekymringene herjer – Hva de positive teologene lærte i første halvdel av 1900-tallet

av Jan Oskar Butterud, Kvelde

*Er det noe som uroer i hverdagen
så er det bekymringer! Med et
lammende jerngrep tar de
herredømme om vårt sinn!*

Vi mister gleden og freden, fordi det såes frykt for morgendagens eventualiteter! Et kjent fenomen er å ta sorgene på forskudd; det er ikke snakk om hvis dette og hint kommer, men "når" – og dette "når" tar fra oss likevekten! Spørsmålet er da: Hvordan få fred fra alle urolige tanker, eller helst: Hvordan bli kvitt dem?

Her er det godt å stanse for det faktum at den allmektige Gud har omsorg for meg; han vil høre på mine bekymringer, og han vil lytte til mine ønsker. Det er nettopp om morgendagens eventuelle sorger Paulus skrev til brødrene i Filippi: *Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting deres begjæringer komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk. Filip. 4:6.* Her er det store ting som blir lovet en kristen! Nå skal vi se hva noen teologer lærte om disse sannheter i det første halvdel av forrige århundrede. Mf. professor Olaf Moe skrev i 1940: "Den verste daglige hindring for kristengleden er bekymringer av alle slag; derfor viser apostelen nu leserne veien til å overvinne disse." H.E. Wisløff stiller spørsmålet: "Er det virkelig mulig for et menneske å komme dit?" Nemlig å "overvinne (...) bekymringer". "Livet er da ikke

så enkelt. Det fører jo tvertom bekymringer med seg hver dag og ville det ikke simpelt-hen være lettsindig å flykte fra dem og bare være glad?" Det er mulig å "overvinne (...) bekymringene," sier begge. For vi får lov til å kaste vår uro på Herren. Skal vi være glade kristne "da gjelder det om å overvinne all engstelig sorg og bekymring som så lett vil forstyrre, ja tilintetgjøre gleden (...). Derfor "[skal de] 'i alle ting' som kunne volde dem indre uro og sorg legge det de begjærer, frem for Gud 'i påkallelse og bønn' (...)," Sigurd Odland.

Altså, skal jeg "overvinne (...) bekymringer" så må jeg "kaste all [min] sorg på ham, for han har omsorg for [meg]". 1 Peter 5:7. Det er uroen for morgendagen vil Gud ta fra meg. "Bekymringer har noe med fremtiden å gjøre." H. E. Wisløff.

Og glem ikke takken. Det har en forunderlig virkning. En ser hva en har å være glad for. "Da gjør du Jesus en glede. Og du blir selv glad." Ole Hallesby. Sigurd Odland sier treffende om takkens velsignelse: "Den takknemmelige hukommelse av hva Gud tidligere har skjenket dem, vil nemlig vekke til live hos dem den tillitsfulle forvisning om alltid ny bønnehørelse."

Paulus sier videre til sine venner i Filippi: "... og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Jesus Kristus." Altså: Den som ikke lar bekymringene ligge og ulme å volde uro og sorg, men legger dem på Herren, den

får en "fred som overgår all forstand". Moe sier om dette verset her: "Guds fred (...) er større enn noe menneske formår å tenke eller forstå (...), den kan fordrive den uro og bekymring som forstanden ikke kan bli herre over." Og Odland sier: Uansett hvor flink du er til å "stille alle slags beregninger og motgrunner opp mot bekymringene," så klarer du "aldri helt å overvinne dem". Her er "Guds fred helt overlegen i virkekraft (...)." Amen.

Kilder:

Ole Hallesby: *Fra bønnens verden*. Luther forlag. 1928
Olaf Moe: *En tolkning av Paulus brev om Gleden*. (Filippenserbrevet.) Aschehoug Oslo 1940
Sigurd Odland: *Fortolkning av Filipeneserbrevet*. 1917
H.E Wisløff: *Livet ved gledens kilder*. Lutherstiftelsen Oslo 1950

Salomos Høysang

Olaf Klavenæs, Sandefjord, tar for seg deler av Salomos Høysang. Følg med i Bibelen og les deg glad!

Høysangen 2:7: Jeg ber dere inderlig, dere Jerusalems døtre, ved gasellene eller ved hindene på marken, at dere ikke vekker og ikke egger kjærligheten før den selv vil!

*Salige visshet: Jesus er min!
Han er min hyrde, kaller meg sin.
Salige visshet! Allting er vel!
Jesus har kjøpt meg, legem og sjel!*

*Han er min glede, han er min sang,
Ham vil prise livsdagen lang.
Ham skal jeg evig love hos Gud,
Han er min brudgom, jeg er hans brud.*

*All ting jeg gav ham, all ting jeg vant,
Evighetsdagen herlig opprant,
Himlen er åpen, engler fra Gud,
Bringer til jorden kjærlighetsbud.*

*Nå kan jeg hvile fullkommen glad,
Veien er banet inn til Guds stad,
Hjertet er rensset, skylden betalt,
Selv er jeg intet, Jesus mitt alt!*
Sangboken nr 119

Her er det brudgommen som taler, for Gud sover ikke, som det står i Salme 121:4: *Se han slumrer ikke og sover ikke, Israels vokter!*

Nei, han følger med bruden hele tiden. Det er stort å tenke på at Gud i himmelen følger med oss, der vi lever i en vond verden, ja hele verden ligger i det onde! Han taler til Jerusalems døtre, brudens nådesøsken. Bruden har bekjent at hun er syk av kjærlighet, og nå skal hun få hvile i sin brudgoms armer, Høys. 2:6. Hun trenger å hvile seg ut, for siden skal hun ut i virksomhet i vingården, Høys. 2: 15.

Jes. 30:15: *For så sa Herren Herren, Israels Hellige: Dersom dere vender om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og i til-lit skal deres styrke være. Men dere ville ikke.*

Dette verset som vi har for oss, er viktig for brudgommen for han gjentar det flere ganger, Høys. 3:5, 8:4.

Ja, Jesus vil gi synderen hvile og han sier selv: *Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile! Matt. 11:28.*

Ja, når en ser hvordan Jesus bar min byrde, så kan jeg ikke annet enn å hvile i dette! Loven sier: "Du, du, du". Evangeliet sier: "Han, han, han". Formaninger hører med til kristenlivet, å ja, med det er nåden som gjør oss sterke, og Paulus sier i 2 Tim. 2:1: *Bli da du, min sønn, sterk ved nåden i Kristus Jesus!*

Jeg undres, og kanskje du sitter med tanken: Dette er da bare trøst, lite av "Du, du, du". Men så langt jeg kan se, er det mest "Han, han, han", han har gjort det. La oss slå opp i trøsteboken hos Jesaja, som begynner i kapitel 40. Her vil jeg si at i GT er det 39 bøker og i NT er det 27, og det blir til sammen 66 bøker. I Jesaja finnes det 66 kapitler. Jes. 43: 24-25: *Du har ikke kjøpt kalmuskrydder til meg for sølv og ikke mettet meg med dine slaktoffers fett. Du har bare trettet meg med dine synder, og voldt meg møye med dine misgjerninger. Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu.* Ja hør her, stadfester ikke dette det som er nevnt?

Det er som en har sagt: "Det er bare et men i evangeliet: *Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.*" Jes. 53:5.

Paulus skriver i 2. Kor. 12:10: *Derfor er jeg vel tilfreds i skrøpelighet, under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!*

Dette er dårskap i verdens øyne, men det er en ting som er sikkert: Skal jeg kunne utrette noe i Guds vingård på jorden, så må jeg selv hvile i evangeliet. Kun da er jeg skikket til å vinne sjeler for Gud.

David sier i Salme 23:1-2: *En salme av David. Herren er min hyrde, det mangler meg ingen ting. Han lar meg ligge i grønne enger, han leder meg til hvilens vann.* Ja, han så at frelsesverket skulle Gud ta seg av, og så kunne han få hvile! Her skal også du få hvile, hvorfor strever du? Engang må det vel bli bedre med min kristendom, ja slik har jeg tenkt mange ganger, men da sier jeg: Holder ikke min kristendom, så holder Jesu verk! Det ligger så til oss det: Jeg må bli bedre osv. Her står mange i dag, de kjemper og kjemper, men de har ikke fått hvile i evangeliet.

Jeg skal, og jeg vil hvile i dette, her i livet, og siden i evigheten. Der både brudgommen og bruden skal få gå inn til "en sabbatshvile" som venter! Brudgommen sier noe som jeg har undret meg over. Høys. 7:6: *Hvor fager og hvor herlig du er, du kjærlighet i all din fryd.* Ja, han ser hvordan bruden fryder seg i frelsen, og det er jo det han vil, og det var jo derfor han kom for å frikjøpe sin brud.

Det er mange som sier at Bibelen er full av motsigelser. Men da tenker jeg på et ord fra C. Fr. Wisløff: "I Bibelen er det ingen motsigelser, synes det for meg at det er det, så er det jeg som ikke forstår det rett!"

Blant Guds barn her på jord, lyder det aldri farvel, for vi samles hos Gud i det nye Jerusalem!

*Nå kan jeg hvile, fullkommen glad,
Veien er banet inn til Guds stad.
Hjertet er rensset, skylden betalt,
Selv er jeg intet, Jesus mitt alt!*

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

Det er ikke bestandig lett
å begynne en bønnestund med å takke,
men det er bestandig rett.

O. Klavenæs

Den som ikke har liv i Gud,
har bare én måte å bli fri sin synd på, tror han
- nemlig å kjempe mot den og forbedre seg.

Ved Korsets fot